TÁT NAGYKÖZSÉG ÖNKORMÁNYZATÁNAK

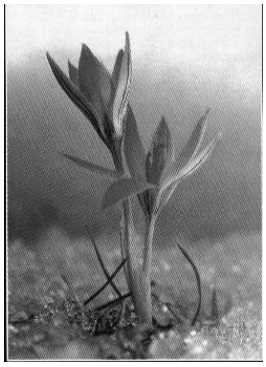
Táti Walzer

2004. pünkösd havában KÖZÉLETI LAPJA **XV. évf. 3. szám**

„ A PÜNKÖSDNEK JELES NAPJÁN …”

A –pentekosztész- (=pünkösd) szó azt jelenti, hogy az ezen a napon tartott ünnep a Húsvét utáni ötvenedik napon volt. Ennek az ünnepnek a tárgya fokozatosan fejődött ki: kezdetben mezei ünnep, aztán a szövetségkötés történelmi tényének emléknapja, végül a Lélek ajándékának ünnepévé válik, aki megalapítja a földön az új szövetséget.

A Szentlélekről szóló tanítást Jézus Krisztus nyilatkoztatta ki és az Újszövetségi Szentírás közvetítésével jutott el hozzánk. Azonban már az Ószövetség és ennek első mondata is említik Isten Lelkét, amely a teremtéskor ott lebegett a vizek fölött. Isten Lelke tehát alkot, éltet és újjá teremt. A lélek a Bibliában nem különálló lényt jelent, hanem magát az egész embert, de elsősorban mindazt ami élteti és amilyen tulajdonságai által Istenhez hasonlít. Az élővilág fennállását Isten Lelkének köszönheti. A Lélek maga az Élet. Ha Isten kiárasztja a Lelkét, minden életre kel; ha megvonja erejét, minden elpusztul, s beáll a halál.

Pünkösd ünnepén az Úr kiárasztotta Lelkét az egyházra. Ettől a naptól kezdve a tanítványok a világ minden nyelvén tudtak beszélni. Elmondták Jézus történetét, hirdették Isten szeretetét és azt, hogy szeretniük kell egymást az embereknek.

Testvéri szeretetünk jó példája a mostani Pünkösdkor is megnyilvánul, amikor a szlovákiai Ebed településsel hivatalos partnerkapcsolatunk pecsételődik meg. Most már nem csak virtuálisan, hanem valóságosan is a magyar a magyarnak testvérévé válik.

Kérjük a Szentlelket töltse el emberi mivoltunkat, hogy így az egész valónk megújuljon, mint ahogyan a Lélek megújítja a föld színét.

Turi Lajos

TÁT ÉS EBED MÉG KÖZELEBB KERÜL EGYMÁSHOZ

Továbbépítve a már korábban kialakult jó kapcsolatot, az idei Táti Pünkösdi Napok keretében Tát és Ebed község hivatalosan is testvérkapcsolatra lép. Végülis településeinket mindössze 3 km választja el, vagyis a Duna medre. Reméljük, hogy az országhatárt jelentő Duna folyam a jövőben egyre kevésbé az elválasztást fogja szolgálni és jelképezni. Szlovákia és Magyarország immár az Európai Únió tagja. Egy közös otthonunk van. Építői mi magunk vagyunk: a törhetetlen reménységgel és munkakedvvel bíró küzdeni tudók, akik készen állnak a szeretet kultúrájának megvalósítására. Fel kell fedeznünk az igaz értékek átalakító erejét, hogy a közös európai ház valóban boldogulásunkat szolgálja.

Kedves Tátiak! Tegyünk meg mindent a magunk részéről is, hogy a Tát és Ebed között most létrejött kezdeményezésnek folytatása legyen, és egy gyümölcsöző, élénkülő partnerkapcsolatnak nézzünk elébe.

Megkértük Ebed polgármesterét, Nagy Tibor urat, néhány gondolattal köszöntse olvasóinkat.

Kedves Táti Polgárok!

A közelmúltban községünk önkormányzatai arra a bölcs elhatározásra jutottak, hogy 2004. május 30-án a két település között a már meglévő baráti kapcsolatot ünnepélyesen, okirattal is megpecsételik.

Ebből az alkalomból köszönöm a lehetőséget, hogy lapjuk, a "Táti Walzer" hasábjain szólhatok Önökhöz és néhány szóval bemutathatom községünket.

Az első írásos emlék községünkről 1237-ből származik. A későbbi, rendelkezésünkre álló kútfők a 19-ik századból tömören ennyit jegyeznek fel falunkról:

"Ebed - nagyközség a Duna mentén, 297 házzal és 1588 katolikus vallású magyar lakossal. Határa 4441 katasztrális hold."

A falu nevének eredetéről a vélemények megoszlanak, de a legvalószínűbb, hogy a falu a nevét a legnagyobb birtokosáról, Ebedi nemzetségről kapta.

A történelem folyamán sokat szenvedett falu volt a miénk, szerencsésen túlélte a tatárjárást, a törökök dúlását, az első és a második világháborút, de a legnagyobb csalódást nem a háborúk és az elemi csapások hozták, hanem az 1976-os esztendő, a község önállóságának elvesztése, amikor Nána községgel együtt közigazgatásilag Párkányhoz csatolták. A települést a teljes megsemmisülés fenyegette, helyén egy vegyi üzem épült volna. Szerencsére ez már a múlt.

Hosszas vajúdás után községünk 1999 december elsején nyerte vissza önállóságát, amikor egy teljesen elhanyagolt községet, rendezetlen tulajdonviszonyokat, düledező kultúrházat, bezárt iskolát örököltünk. Az újonnan alakult önkormányzat elhagyatott középületek közt kezdte meg működését. Szerencsére nem csüggedünk, megtanultuk a történelem folyamán, hogy községünk népe dolgos, szívós, akit nem lehet csak úgy legyőzni. Optimizmussal telve szőttük terveinket a jövőre vonatkozóan!

2000-től nagy lelkesedéssel kezdtünk a település fejlesztéséhez. Azóta felújítottuk a kultúrházat, az óvodát, a temetői kápolnát. Az első és a második világháború áldozatainak emlékművet emeltünk. Községünkben fellendült a kulturális és a

sportélet is, újjáalakult a Csemadok kultúrális szervezet.

Jelenleg falunknak 1165 lakosa van. Sajnos költségvetésünk csak mintegy másfélmillió koronás fejlesztést enged meg évente. Ennek ellenére idén kezdünk "újkori történelmünk" legnagyobb beruházásához, új községháza építéséhez.

Településeink között a baráti kapcsolat már nem újkeletű, erre utal a Táti-Ebedi Sziget elnevezése is, ami példa arra, hogy a Duna bal és jobb partján lévő két település között már nagyon régóta fennáll az összeköttetés. Községünk krónikájában őrizzük azoknak a volt ebedi polgároknak a neveit, akik a második világháborút követő zavaros időszakban az üldöztetések elől Táton találtak új otthonra.

Szenes Lajos polgármester úrral az ebedi címerszentelőn volt alkalmam megismerkedni. Az, hogy ez a baráti kapcsolat most hivatalos okirattal is megpecsételődik, talán egy kicsit személyes szimpátiánknak is köszönhető. Megismerkedésünk óta többször volt alkalmam eljutni Tátra, sikerült feljutnom a szőlőhegyre is, megcsodálva az onnani gyönyörű panorámát, a kilátást Ebedre, megkóstolva a Rózsahegyi Gyula zamatos borait, úgy gondolom, a barátság felélesztésével jól döntöttünk. Népeink évszázadok óta élnek egymás mellett a Duna jobb és bal partján, közös volt a sorsunk, közös a történelmünk, sőt közös az anyanyelvünk is és csak egy államhatár választott el bennünket egy ideje egymástól, az a határ, mely most május elsejétől kezdi elveszíteni jelentőségét.

Természetesen a barátság nem egy barátsági szerződés megkötésén múlik. Reményeink szerint településeink lakosai a jövőben, ha majd ez a kapcsolat kiteljesedik és szerteágazóbb lesz, sokkal jobban megismerik és megszeretik egymást. A május 1-i Európai Uniós csatlakozás fordulópontot jelent országaink életében. Úgy érzem, hogy ezt a történelmi pillanatot fel kell használnunk arra, hogy áttekintsük, milyen utat jártunk meg a történelem folyamán, hogyan haladunk tovább, milyen értékekkel érkezünk meg az Európai Unióba.

Az uniós csatlakozás megváltoztatta a magyarországi polgárok mindennapjait, de nagy változást jelent a magyar nemzet határon túl élő tagjainak is. Tudnunk kell, hogy mást jelent a csatlakozás az anyaországban élő magyarnak és mást jelent a kisebbségben élő magyarnak, vagy annak, akinek mindez csak távolabbi remény. Mi bízunk abban, hogy az anyaországnak lesz mondanivalója a számunkra a jövőben is és bízunk abban, hogy az anyaországgal együtt nekünk is lesz közös mondanivalónk a most még kívülrekedtek számára.

A kapcsolatfenntartásban nagy előrelépést hozott az Esztergomot és Párkányt összekötő Mária-Valéria híd újjáépítése, mely nemcsak a két város, hanem nemzetünk összekötőjeként is szolgál. A csatlakozással a tátiak és az ebediek is egy lépéssel közelebb kerültek egymáshoz. Szeretnénk, ha barátságunkat a jövőben a kultúra és a sport területén kívül kibővítenénk a mindennapi élet egyéb területére is. Régiónk ugyanis kiaknázatlan területekkel rendelkezik az iparosítás és a vidéki turizmus kiépítésére és fejlesztésére. Bízzunk abban, hogy községeink együttműködése úgy a táti, mint az ebedi lakosok javát és fellendülését fogja szolgálni.

A mostani tíz országgal való bővítéssel részben lezárult egy szomorú történelmi fejezet, a magyarság felosztottsága trianon után. Államaink egy időben váltak az EU teljes jogú tagjaivá, de sajnos még sokan vannak akik kinn rekedtek. Értük most sokat kell közösen tennünk!

A határok még egy ideig megmaradnak, most már sokkal átjárhatóbbak lettek, bízunk benne, hogy ez a partnerkapcsolat, baráti szövetség is hozzájárul majd a magyar és szlovák emberek jobb megértéséhez, együttműködéséhez.

Kívánok minden kedves táti polgárnak jó egészséget, békés, boldog jövőt!

Baráti üdvözlettel Nagy Tibor
Ebed polgármestere

A „TÁTI PÜNKÖSDI NAPOK" PROGRAMJA

Május 28. (péntek)

18^{00} óra: SIMON M. VERONIKA kiállításának megnyitója a Táti Galériában

21^{30}-02^{00} óráig: Memory band
Koncert és táncest (Belépődíj: 500 Ft)

Május 29. (szombat)

11^{00} óra: Bojtorján Koncert a gyerekeknek
Vendég: **Áprily Géza** *jódli énekes*

14^{00} óra: X. HALÁSZLÉ-FŐZŐ VERSENY
Sakk szimultán Vezeti: Drexler Mihály

14^{00}-17^{00}: Fiatal zenekarok bemutatkozása
Carmen táncegyüttes műsora

18^{00} óra: „Dalolj csak jó harmónikám"
Solymos Tóni és Együttese
tánczenei műsor

21^{00}-01^{00}: Bál a sörsátorban
A zenét a **Szomor Sramli zenekar** *szolgáltatja*

Május 30. (vasárnap)

10^{00} óra: Ünnepi Szentmise *a templomban*

15^{00} óra: FÚVÓS – MAZSORETT felvonulás a község területén
(rossz idő esetén elmarad)

16^{00} óra: ÜNNEPI MŰSOR
Tát-Ebed testvérkapcsolat okiratának aláírása
Köszöntők
Műsorban közreműködnek:
- Táti Fúvószenekar
- Táti Mazsorett Csoport
- Ebedi Búzavirág Citerazenekar
- Ebedi Vegyeskórus

17^{30} óra: - Blasorchester Wachenbuchen fúvószenekar
- Táti Mazsorett Csoport
- Táti Formációs Tánccsoport

21^{00}-01^{00}: Bál a sátorban
A zenét a **Táti Koktél Party** *szolgáltatja*

Május 31. (hétfő)

9^{00} óra: V. TÁTI PÜNKÖSDI KUPA BIRKÓZÓ BAJNOKSÁG
Résztvevő csapatok:
Bp. Vasas, BVSC-GANZ-TÁT, Cegléd,
Eger, FTC, Spartacus, Szlovák Válogatott
(15 órakor eredményhirdetés)

10^{00}-18^{00}: Jurta állítás
A honfoglalás kor kultúráját bemutató, kiállítás, előadás. Harci eszközök bemutatása, kipróbálása.

14^{00}-15^{00}: Lovagi torna
Aranysólyom Lovagrend

16^{00} óra: FOLKLÓR MŰSOR
Táti iskolák tánccsoportjai
Táti óvodások műsora
Mányi tánccsoport

17^{00} –22^{00}: Mányi Zenekar

22^{00} óra: PÜNKÖSDI NAPOK zárása

TŰZIJÁTÉK

Három község találkozóhelye

— Az Orbán kápolna története—

A mogyorósbányai határban álló Orbán-kápolna újabbkori története az 1990-es évek elejére nyúlik vissza. Jelenlegi formáját 1991-ben nyerte el. A kápolna helyén korábban álló létesítményt a mogyorósbányai római katolikus vallású szőlősgazdák építették és minden év május 25-én Orbán napkor kizarándokoltak a kápolnához, hogy hálát mondjanak az Úrnak az előző év terméséért.

Az eredeti kápolnáról írásos emlék nem maradt ránk, de az 1990-es évek elején, az újjáépítés időszakában, a régi gazdák elmondták, hogy emlékeik szerint a mai kápolna helyén egy zsupfedeles, a maihoz hasonló nagyságú, kör alakú kápolna állt. Az építmény sajnos az idők során összedőlt.

1991-ben néhány jólelkű szőlősgazda és pincetulajdonos keresett meg és kérte támogatásomat az újjáépítéshez. Elkezdődött a szervezőmunka, majd a terület tulajdonosának a beleegyezésével és folyamatos segítségével megkezdődött az újjáépítés. A szervezők többsége kétkezi munkája mellett pénzbeni adománnyal is segítette a munkát. A mogyorósbányai polgármesteri hivatal koordinálta a munkákat, biztosította az építési anyag többségét, és kapcsolatot tartott Tát és Tokod települések polgármestereivel, hiszen három település szőlősgazdáinak területei találkoznak ezen a helyen. A kápolna fölszentelésére 1991 május 26-án került sor Mogyorósbánya szervezésében és rendezésében. A rendkívül fölemelő és megható ünnepséget a mogyorósbányai Bányász Fúvószenekar közreműködése tette emlékezetessé.

A kápolnába visszakerült az eredetileg is ott álló Szent Orbán szobor. Csak a szobrot sikerült megmenteni a régi épületből. Azóta elkészült Mechler Péter fafaragó művész által készített Szent Orbán szobor is, melyet az alkotó a kápolnának ajándékozott.

A felszentelő ünnepség keretében a három település vezetése arról döntött, hogy a jövőben minden évben más-más település lesz a rendezvény házigazdája. Az ünneplésnek ma már kialakult gyakorlata van minden év május 25-e körüli vasárnapon. Jó látni, hogy az emberek sokasága keresi föl ezen a napon a rendezvényt, vesz részt az egyházi szertartáson, majd ezt követően a családok, barátok többsége a pincék környékén jó hangulatban borozgatva, mulatozva tölti a délutánt. Őrizzük meg e kedves hagyományunkat!

Idén a május 23-ára eső vasárnapon, Urunk Jézus Krisztus mennybemenetelének emléknapján tartottuk meg az ünnepséget.

Rózsahegyi Ferencné

Barátsággal az EU-ba

Május 1-ét és az EU csatlakozást az ebedi barátainkkal ünnepeltük. Szenes Lajos polgármester úrral együtt meghívtuk az ebedi Nyugdíjas Klubot, a klub vezetőit, támogatóit és a helyi polgármester urat – körülbelül 70 embert. Vendégeink egy busszal és több kocsival érkeztek. Színes műsorral készültek a tátiak szórakoztatására. Délután 4-kor közös ünnepi beszédekkel és műsorral köszöntöttük a csatlakozást. A műsort a helyi ovisok tánccsoportja, a Táti Német Nemzetiségi Dalkör, a ebedi kórus, majd a táti nyugdíjas kórus szolgáltatta. A műsort egy szép anyáknapi vers zárta. Közben 300 adag gulyásleves készült kettő nagy üstben, amiből megvendégeltük az ebedi barátainkat és minden megjelent vendéget. A vacsorának nagy sikere volt és mindenki ízlésének megfelelt. A csatlakozás tiszteletére tartott összejövetel kiadásait a Miniszterelnöki Hivatal pályázati úton támogatta. Délután 5-től a pilisvörösvári Lustig és Spatzen zenekar játszott. Az éjfélig tartó bálon csodálatos hangulat volt, melyhez a zenekar hangulatteremtő rutinja is hozzájárult. Közben finomabbnál finomabb süteménnyel kínáltuk vendégeinket, melyet a klubtagok készítettek. Az ünnepség lebonyolításában a kultúrház minden dolgozója részt vett, Kátai Ferencné vezetésével. A Nyugdíjas Klubból kb. ötvenen szorgoskodtak, mindenféle munkában Istvánfiné vezetésével, amit értékelt és megköszönt Szenes Lajos polgármester úr. Legközelebb a nyár végén találkozunk az ebedi falunapon. Mind a két klubnak felejthetetlen élményt nyújtott az EU-s csatlakozás első napja.

A Táti Nyugdíjas Klub nevében:
Dóri Istvánné

Az ebedi kórus

Iskolánk diákjai busecki gyerekeket láttak vendégül

Már 10 éve, hogy az iskola diákjai a németországi Buseckbe utazhattak látogatóba. Azóta évente cserelátogatások formájában találkoznak a gyerekek. Ebben az évben a német diákok látogattak hozzánk április 25. és május 2. között.

A program keretében fogadta őket a Polgármester Úr, és rövid tájékoztatót adott nagyközségünkről. Hétfő délután a Dunakanyart látogatták meg. Kedden a délelőttöt az iskolában töltötték, délután pedig a vendéglátó szülőkkel voltak együtt.

A következő napon budapesti kirándulás szerepelt a programban. A gyermekvasúttal a János hegyre utaztak. A kilátóra rövid gyalogtúrát tettek, ahonnan a libegővel utaztak le a városba. A Mátyás templom, a Halászbástya felfedezése után Tropikáriumba mentek. A napot városnézéssel fejezték be.

Csütörtökön a Balatonhoz utaztak. Pénteken a délelőtti piliscsévi lovaglás után a pontonhídon át a szigetre mentek madár megfigyelésre és gyűrűzésre. A látogatás utolsó napját a vendéglátókkal töltötték együtt a gyerekek, és vasárnap reggel utaztak vissza.

A találkozó szervezője: Simon János
Iskolaigazgató helyettes

A gyerekeket többségében azok a családok fogadták, ahonnan tavaly gyerekekek utaztak Buseckbe. A szervezésbe bekapcsolódó tanáraink olyan programot alakítottak ki, melyben az egyik fő cél hazánk szépségének megismertetése, - Visegrád, Budapest, Balaton- a másik cél a csoport választása szerint természet- és madárvédelmi kirándulás, lovaglás volt.

A diákok családi nap keretében ismerkedtek meg Táttal, Esztergommal és a környékkel. Úniós csatlakozásunk napján Tát és a környező települések változatos rendezvényeiből válogattak a családok.

A hét folyamán baráti kapcsolatok kötődtek, levelezős kapcsolatok alakultak ki. Van már rá példa, hogy családi barátságok jöttek létre ilyan úton.

A német nyelv tanulásának hasznosságát is jobban bizonyítja egy-egy ilyen helyzet, amikor élőben használjuk a tanultakat, s rá vagyunk kényszerítve az ismeretek gyakorlására.

A vendégek jól érezték magukat velünk, s a jól szervezett kirándulásokon is. Reméljük sokukkal találkozunk jövőre Buseckban.

Kellner Nóra, Marton Kitti
8. osztályos tanulók

ANYÁK NAPJA A KÖZSÉGI ÓVODÁBAN

Május első vasárnapján minden évben az édesanyákat ünnepeljük. Az ÉDESANYÁT, aki életet ad, aki feltétel nélküli szeretettel vesz körül bennünket, aki aggódik, aki gondoskodik, akire mindig számíthatunk, aki megértő és mindent megbocsájt.

E szép nap alkalmából hívtunk meg óvodánkba édesanyákat, nagymamákat.

Hetek óta izgalommal készültünk a nagy napra: ajándékokat "varázsoltunk", mondogattuk a verseket, énekeltük a sok-sok dalt.

A gyönyörű tavaszi délutánon megtelt az óvoda udvara. A középsősök izgalommal a szívükben, (de) sugárzó tekintettel indultak be a terembe, ahol az anyukák türelmetlenül várták csemetéjüket. A körjátékok, a versek után először a mamákat köszöntöttük, majd következett az anyukák meglepetése. Előre felvettük magnóra a gyerekek hangját és ők a saját kis nyelvükön próbálták megfogalmazni, miért is szeretik az anyukájukat. Megható és mókás válaszok születtek. Néhány közülük:

"Én azért szeretem az anyukámat, mert szeret."

"..., mert simogat."

"..., mert mindig betakar."

"..., mert néha-néha játszik velem."

"..., mert vesz nekem Túró Rudit."

Az ajándékok átadása után meghatódottan ölelte magához gyermekét minden édesanya.

Jó lenne, ha ez a pillanat egész évben megmaradna, ha egy picit türelmesebbek, kedvesebbek lennénk szeretteinkhez, ha egy kicsit lassítanánk életünk sodrán, hogy jobban észre tudjuk venni a hétköznapok szépségét is!

Huszárné Wieder Katalin
óvodapedagógus

Boldog vagy, Anyuka! (levélféle kismamáknak)

Anya vagy!

Azt hiszem Te is nagyon boldog voltál, amikor kiderült, hogy gyermeked lesz. Most, mikor már tudod, hogy mit jelent ez a gyakorlatban, sokszor érzed magad fáradtnak, tehetetlennek, kiszolgáltatottnak. Úgy érzed, meghaladja erődet a feladat. A sok aprónak tűnő, de valójában jelentős gond között elfeledkezel azonban valamiről. Arról, hogy anyának lenni csodálatos hivatás. Igen, ez egy magasztos feladat. Nem azért kaptad, hogy tönkremenj benne, hanem, hogy kiteljesedj.

Az életet választottad

Nem tudom, hogy férjed mit szólt a hírhez, amikor megjöttél a nőgyógyásztól. Nem tudom, hogy egész családban élsz-e vagy lányanya lettél. Nem tudom, hogy barátaid, a rokonok várták-e gyermekedet. De az biztos, hogy az orvos kérdésére: "Megtartja?" Igennel feleltél. Ez akkor is nagyszerű válasz, ha előtte hetekig vívódtatok, vagy vívódtál magadban, mi legyen a magzat sorsa. Hatalmas tettet vittél véghez: igent mondtál az életre. Ha nehéz perceket élsz át, és úgy érzed, tetteid a semmibe vesznek, gondolj erre: Te az életet választottad.

Áldozatod értékes

Ezt a szót, hogy áldozat, manapság nem is szeretik használni, sokan nem is értik, hogy mit jelent. Te ismered a szó igazi mélységeit. Mert nem tudsz egy ebédet élvezettel végigenni, mert hajnalban kelsz, és mindig álmosnak érzed magad, mert le kell mondanod a társaságról, mert semmit sem tudsz végigcsinálni, mert monotonon ismétlődnek a napjaid. De mindezt tudatosan vállalod. Nem gondolod, hogy ezekben a nehézségekben valami különleges van. Édesanyád is vállalta mindezt érted. Úgy látod, hogy ez a vi lág rendje. Ez így igaz. De valamit elfelejtesz. Ezek az apró lemondások hatalmas értékűek. Az emberek szemében talán semmik. Isten azonban számít áldozataidra. Isten szemében pótolhatatlan teremtmény vagy. Áldozat, mely láthatóan gyümölcsözik. Csak nézz gyermekedre, érte hoztad áldozatodat, ezért a kicsi, meseszép, teljesen rád utalt emberért.

A gyermeknevelés munka

Ne dőlj be a médiumok által sugallt tételnek, hogy a munka legfőképpen az anyagiakra irányul. A munka mások szolgálata, a világ eljuttatása végső céljához. Ennek a munkának pedig a legnemesebbje a gyermek nevelése. Hogy ez most annyit tesz, hogy rászólsz, hogy ne rágja a piszkos papucsot? De hiszen gyermekednek erre van szüksége. Meg arra, hogy beindítsd a mosógépet, hogy kiteregess, és hogy megfőzd az ebédet. Nem is beszélve arról, ahogy fokozatosan ahhoz szoktatod, hogy egyedül használja a kanalat. Ez mind, mind munka. Nagyon nehéz és fontos munka. Hiszen hozzásegítesz egy embert ahhoz, hogy kibontsa a benne rejlő képességeket. Hiszen általad ismeri meg, a Te szemeddel látja a világot. Hiszen Te vezeted be a nyelv világába. Tőled kapja a hazaszeretet alapjait. Veled tanulja meg földolgozni kudarcait. Te tágítod tűrőképességét, Te erősíted állóképességét. Magadhoz kötöd, hogy egyszer majd képes legyen leválni rólad, és önállóan élni.

A legnemesebb próbatétel

Te minden nap bizonyítod újra és újra, hogy hűséges vagy gyermekedhez. Mennyi kisértés ér?! Ide meg oda kellene járni továbbképzésre, ebben és abban az egyesületben juthatnál vezető szerephez. De te tudod mit jelent, ha valaki anyukának szólít. Nem úgy rendezted be az életedet, ahogyan a reklámok diktálják. Nem voltál önző, férjeddel nem kettős önzésben éltek. Pedig mindenki azt várná el tőletek, hogy egy kicsit még "éljetek". Sok próbát kiálltál, ezzel is egy icipicit teszel valamit a végső boldogságodért. Egy icipicit megszolgálod a rád váró Mennyországot.

Gyermeked hálás Neked!

A szíve mélyégig meg van hatódva, hogy elfogadod, hogy olyannak szereted amilyen, hogy nem szabsz szeretetednek felételeket. Ezt néha, a maga nyelvén ki is fejezi. Szeret Téged, úgy ahogy senki más nem szerethet.

Sok szeretettel Rákóczi Piroska
(Részletek a Boldog vagy, Anyuka!
Ha összecsapnak a hullámok...
című kiadványból)

Mikor a gyermek gőgicsél,
az Isten-tudja, mit beszél!
Csak mosolyog és integet...
Mit gondol? Mit mond?
Mit nevet?

S mint virággal az esti szél,
az anyja vissza úgy beszél,
oly lágyan és oly édesen...
De őt sem érti senkisem.

Hogy mit beszélnek oly sokat,
apának tudni nem szabad:
Égi nyelv ez. Mély titok.
Nem értik, csak az angyalok.

Gárdonyi Géza

EURÓPAI ÚNIÓ – ÉRDEKEIKET VÉDENI TUDÓ, DERŰS NEMZETEK KÖZÖSSÉGE

Az uniós csatlakozásról, előkészületeiről és a jövőbeni tervekről Tát nagyközség polgármesterét, ***Szenes Lajost*** *kérdeztük.*

Tát nagyközség a csatlakozásunk napján részt vett a királyvárosban megrendezendő Ister Gránum Eurorégió ünnepségén. Ezt követően fogadták a megyei staféta futókat is, majd délután négy órakor Táton helyi megemlékezéssel tették feledhetetlenné ezt a szép, jeles napot, amelyen ebedi barátaikkal együtt ünnepeltek.

– Hogyan készült Tát a jeles napra?

– A nagyközség a felkészülést már a 90-es évek elején elkezdte, építjük a partner kapcsolatokat, melyek elsősorban a német nemzetiségi gyökerekből származnak. Már az is a felkészülésnek az elve, a szorosabb együttműködés jegyében. Örömmel mondhatom, hogy ez a kiterjedt nemzetközi kapcsolat már családoknál is megmutatkozik. Az ünnepen Ebed településsel a táti pünkösdi napok alkalmával szentesítjük a testvérvárosi kapcsolatot.

Az európai térségnek ez az összefogása jelenti a jövőt, és a lehetőségeket.

Az előző években már megfeleltünk bizonyos elvárásoknak, de van olyan, amiben még igazodnunk és fejlődnünk kell.

– Polgármester úr szerint javul-e a helyzet az oktatás, illetve a munkahely- teremtés területén?

– Meggyőződésem, hogy a magyar közoktatási rendszer jó pozícióban van. Egy történelmi tekintetben kikristályosodott, értékes és eredményes és európai szintű oktatási rendszerünk van. Ezt szeretnénk tovább örökíteni, a megfelelő fejlesztéseket véghez vinni rajta. Véleményem szerint a szakképzésben, felsőoktatásban is megfelelő az oktatási rendszer. Sajnálatos módon a magyar gazdaságban volt egy olyan lendület, ami egy kicsit megtorpant, pedig különböző eszközökkel ki lehetett volna védeni! A legfontosabb, hogy újból lendületet kapjon a gazdaság.

Az egyéni munkavállalók, a kisgazdasági társaságok, nagy vállalatok kemény versenyben vannak. Reményeim szerint, a képzettebb és kvalifikáltabb munkaerőt fogják majd a közeljövőben is alkalmazni. Ennek a földrajzi térségnek nincs más esélye, mint az Európát alkotó derűs, határozott érdekérvényesítő képességgel bíró nemzetek közössége. Erre már készen állnak a társadalmak.

– Lesz-e pozitív változás a környezetvédelem területén?

– Ez sajnos, csak az utóbbi évtizedben kapott nagyobb hangsúlyt. A környezetvédelem elsősorban az ember által folytatott tevékenység megfelelő szabályozásáról szól, míg a természet- és tájvédelem az emberen kívüli valamennyi egyéb élőlény életlehetőségéről. A kettő szorosan összekapcsolódik. Sokat kell még fejlődni, elsősorban a gondolkodás tekintetében. A tőlünk gazdagabb országokban erre már jóval korábban felfigyelek. Ha valaki külföldön járt, biztosan érezte az életminőségi különbséget, hiszen ott már másfél évtizeddel ezelőtt volt érdemi változás. Azt hiszem, az utóbbi évek lemaradását már behoztuk, de sok tennivalónk van még.

– Ön szerint menyi időbe telik, amíg elérjük azt a szintet, amelyet már a többi nyugati ország magáénak mondhat?

– Nagyon sok vonatkozásban egyáltalán nincs szégyellnivalónk. Mi magyarok, sokkal feszítettebb, nehezebb körülmények között is talpon tudtunk maradni, míg a nyugati országok kényelmesebb, biztonságosabb helyzetben érték el azt a szintet, ahol jelenleg tartanak. Bennünk meg van az a velünk született életerő, ami által elérhetjük céljainkat. Meggyőződésem, hogy sok vonatkozásban mi is vagyunk olyan szinten, mint más országok. Viszont a jövedelmi viszonyaink kialakulásához még hosszú évek kellenek.

Kovács Ági

A sikeresen szereplő: táti mazsorettcsoport és fúvószenekar

Táti siker Tirolban

Sikeresen szerepelt a táti német nemzetiségi fúvószenekar és a kultúrház mazsorettcsoportja a dél-tiroli St. Leonhardban a II. Fúvószenekari Grand Prix versenyen. Az „Üdvözlet Magyarországról zenével, tánccal" című műsorukban Erkel Ferenc Palotása, Brams V Magyar tánca és Borsay Samu Katonvér indulója szerepelt, az öttagú nemzetközi zsűri produkciójukat III díjjal jutalmazta. A díszes kupa mellé 1000 euró összegű csekk is járt. A verseny előtti estén Eppan város pogármesterének meghívására nagy sikerű önálló hangversenyt adott a helyi zenepavilonban a Zagyi István vezényelte zenekar. A műsort itt is színesítette a Schalk Tímea irányításával fellépő mazsorettcsoport.

A zenészek és táncosok Kátai Ferencné zenekari elnök, a kultúrház igazgatója vezetésével elismerést szereztek önmaguknak, Tátnak és Magyarországnak is.

Táti Walzer
Tát Nagyközség Önkormányzatának Közéleti lapja
Felelős Kiadó: **Szenes Lajos polgármester**
Szekesztő: Milinszki Márton
Megjelent 2000 példányban
Készült **D-PRINT Nyomdaipari és Szolgáltató Kft.**

A FÖLD SZERETETE

Itt a tavasz, itt van újra, s szép, mint mindig énnekem. Tudja Isten, hogy mi okból szeretem, de szeretem – fűzhetnénk a rigmust Petőfi után, szabadon. Ő akkor – csodálatos egyszerűséggel, mégis páratlan költőisséggel – az ősz szépségeit énekelte meg. Mi most 2004. tavaszán az újra éledő természetnek örvendhetünk. A zöldbe boruló fák, a virágok illata, a méhek zümmögése, a fűben nyüzsgő rovarok, mind-mind az élet csodáját hirdetik. Farkas Béláné (szül: Baumann Katalin) a természettel kötött barátságáról, a föld szeretetéről vall.

– Kati nénit gyakran látjuk szépen kihúzott derékkal, emelt fővel végigbiciklizni a Fő utcán, de legalább ilyen gyakran kerékpározik a Bajnai úton is. Nem titok, hogy Kati néninek szépen gondozott szőlőskertjei vannak Tát határában. Amikor biciklizni látjuk, feltételezem, nem ritkán éppen valamelyik szőlőskertjébe tart, vagy onnan van hazatérőben.

– Valóban így van. Két szőlőm van, egyik a Sashegyen, a másik pedig a pincesoron a Mélyútnál. Nincs autóm, kénytelen vagyok kerékpárral közlekedni.

– Mit jelent az Ön számára a szőlőskertek művelése, és honnan a vonzódás a kerti munkához? Gondolom, a természet szeretete a kikapcsolódás vágya, a munka öröme mindez szerepet játszik abban, hogy szívesen látogat ki a határba.

– Gyerekkoromban is volt szőlőnk, amit a szüleim műveltek. Beleszülettem ebbe a munkába, hozzátartozott a mindennapjainkhoz a szőlő gondozása, művelése. Miután férjhez mentem a férjem örökölte a sashegyi szőlőt. Természetes volt számomra, hogy nem adunk túl rajta, hanem kapáljuk, gondozzuk. Amikor kaptuk a szőlőt, nagyon öregek voltak a szőlőtőkék, újakat kellett telepíteni. A középső sorok közé gyümölcsfákat is ültettem. Őszibarackot, szilvát, meggyet, almát. A legtöbbjét magról ültettem. Ha valahol megkínáltak finom őszibarackkal, bizony eltettem a magját és következő évben már nekem is volt kis barackfám, ami néhány év múlva termett is.

Nagyon szeretek kijönni a határba. Itt csend van és nyugalom. Friss a levegő, egész nap hallgathatja az ember a különböző madarak csicsergését. Jó érzés látni, hogyan hálálja meg a növény a gondoskodást. Szinte hallom, hogy kiabál egy-egy szőlőtő, hogy engem is szabadíts ki a gyomból, engem is...

– Mi kell ahhoz, hogy jó legyen a bor?

– Jó termés. Jó termés akkor lesz, ha gondosan megművelik a szőlőt. Ha idejében megkapálják, lemetszik és időnként trágyázzák a földet, no meg ha a JóIsten is úgy akarja. Volt már olyan év is, hogy a gondos munka mellett az egész szőlőt elverte a jég. Mintha "szőlőszem szőnyeget" terítettek volna le, olyan volt a föld. Abban az évben összesen egy kosárnyi termést vittem haza. Szerencsére az elmúlt 35 év alatt ilyen csak egyszer volt.

Nénikémtől tanultam, hogy mielőtt megkezdte volna a tavaszi munkát, szentelt vízet hintett szét, és Isten áldását kérte a munkára és a termésre egyaránt. Én is megtartottam ezt a szokást. Bízom benne, hogy az idén is szép termés lesz.

– Az utóbbi időben egyre többen fölhagynak a szőlőműveléssel. Mi ennek az oka Ön szerint?

– Elkényelmesedett a világ. Amikor kaptuk ezt a földet, az egész Sashegy be volt telepítve szőlővel. Most meg alig van itt szőlő, no meg földdarab is ami ne heverne parlagon. Pedig akkoriban sokkal kisebb volt a falu, arról nem is beszélve, hogy az emberek munka után jöttek ki kapálni, dolgozni.

Manapság az embereknek mindenre van idejük, csak a földre nincs. Azt mondják megvehetnek mindent a boltban készen, csomagolva. Csak azt nem tudom, mi lesz akkor, ha már mindenki így fog gondolkodni és senki sem foglalkozik földműveléssel? Akkor ki termeszti majd meg a szőlőt, hogy az emberek megvehessék a boltban?

Lejegyezte: M.M.

Az anyai szív legyen világító példánk

Anya és gyermeke mindig egy sajátos történet ebben a világban. Rátekinteni olyan, mint a némaságba burkolózó virágokat szemlélni. Ha elég sokáig pihen rajta a szemünk, a szívünk is látni kezd. Mert az élet harcaiban bizony megkérgesedhet az emberi szív. Sokszor már észre sem vesszük, milyen vastag kéreg borítja. S nemde éppen makacskodó igazságaink csontosodnak ránk? A magunk kis igazságai, melyeket a terhes idők s a keménységre hajló szívünk közösen szültek.

Ó áldott, anyai szív! Te mutatod meg nekünk, hogy másképp is lehet élni. Nem csak igazságaink szerint.

Egy édesanya – ha gyermekéről van szó – valóban a szeretet hősévé magasodik. Az édesanya a megvalósítója annak az ideálnak, melyről sokszor azt hisszük, túlhaladj a képességeinket, merthogy

gyarló emberek vagyunk. Az édesanya azonban – gyarlóságában is – hőssé válik, mert az anyai szív azzá teszi. Csodálom az édesanyák szívét. Reszkető, de a szeretetben csonkig égő szívek ezek. Példát adnak a hősiességből. Tanítanak. Így szólnak hozzánk szótlanul is: vesd a szíved bátran a szeretet tüzébe, mert élni csak így érdemes. Ezer sebből vérző viláunkban a tűrni tudó, a felejtő, a befogadni kész anyai szív legyen világító példánk! Állhatatos anyai szívek, legyetek ti is világosságunk kiesdői! Azé a világosságé, melyben szeretni vágyó szívünk megtelik örömmel. Csordultig. És átérezzük létünk valódi értelmét. Azé a világosságé, melyben elönti a teremtést az öröm, s a boldogság folyvást növekszik, mint a hajnalpír az ég alján, s izzik, mint a déli nap heve a szikrázó égen.

Jőjj el Világosság, tedd nyilvánvalóvá magad, ragyogtasd föl arcod szívünkben, csillantsd meg a fölszakadó boldogság könnyeit!

A Világosság öröme a teremtés legmélyebb titka. Ezért a Világosság itt van, és el fog jönni.

Milinszki Márton